Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 93-95

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

- **ABSTRACT**

In February 2020, several legislative acts were published in the Official Journal, among which we mention: The implementing rules of the provisions of Law no. 129/2019 regarding the prevention and the fight against money laundering and financing of terrorism, as well as for the amendment and supplement of certain normative acts for the reporting entities supervised and controlled by ONPCSB (ONPCSB Order no. 102/2020); G.E.O. no. 17/2020 for amending and supplementing certain normative acts in the field of national defence; G.D. no. 89/2020 regarding the organization and functioning of the Authority for Romania's Digitalization; Decision of the High Court of Cassation and Justice no. 2215/2019 by which it was debated the appeal filed against the Civil Judgment no. 77 dated 8 September 2016 of the Bacău Court of Appeal – The 2nd Civil, Administrative and Fiscal Section; G.E.O. no. 24/2020 regarding certain measures for the improvement and reorganization of the activity carried on by ANAF, as well as for the amendment and supplement of certain normative acts.

Moreover, in February, several legislative acts were amended, among which: Code of Fiscal Procedure, Fiscal Code, Law no. 263/2010 on the unitary pension system, Law no. 98/2016 on public procurement, G.E.O. no 195/2002 on circulation on public roads.

In February, as well, it was republished the Regulation on the organization and administrative functioning of the High Court of Cassation and Justice.

LEGEA NR. 263/2010 PRIVIND SISTEMUL UNITAR DE PENSII PUBLICE – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 10/2020)

De ***Redacția Pro Lege***

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010)	**O.U.G. nr. 10/2020 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice** (M. Of. nr. 93 din 7 februarie 2020)	– ***introduce***: *art. 30 alin. (4^1), art. 56^1*

În M. Of. nr. 93 din 7 februarie 2020 s-a publicat **O.U.G. nr. 10/2020 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Vă prezentăm, în continuare, completările aduse **Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Art. 30 alin. (4^1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (introdus prin O.U.G. nr. 10/2020

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la art. 30, după alin. (4) se introduce un nou alineat, alin. (4^1), cu următorul cuprins:

„(4^1) Este asimilată stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă, prevăzut la alin. (1) lit. a), perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001 în care salariații au desfăşurat activități miniere, în subteran, cel puțin 50% din timpul normal de muncă, în luna respectivă, în domeniul prospecțiunii, explorării, dezvoltării, exploatării, preparării/prelucrării, concentrării, conservării şi închiderii minelor, din cadrul unităților de prospecțiuni şi explorări geologice, în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa I de muncă”.

Art. 56^1 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (introdus prin O.U.G. nr. 10/2020

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări după art. 56 se introduce un nou articol, art. 56^1, cu următorul cuprins:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 55 alin. (1) lit. b) beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstei standard de pensionare cu 20 de ani, persoanele care au realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 20 de ani în activități miniere, în subteran, în domeniul prospecțiunii, explorării, dezvoltării, exploatării, preparării sau prelucrării, concentrării, conservării şi închiderii minelor, din cadrul unităților de prospecțiuni şi explorări geologice. Vârsta standard de pensionare redusă nu poate fi mai mică de 45 de ani.

(2) Stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) poate fi constituit şi din perioade prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a), iar stagiul complet de cotizare utilizat la determinarea punctajului mediu anual pentru această categorie de persoane este de 20 de ani”.

De asemenea, vă prezentăm restul dispozițiilor regăsite în cadrul prezentei ordonanțe.

Art. II

„(1) Persoanele înscrise la pensie în perioada 1 aprilie 2001 – 30 septembrie 2018 beneficiază, din oficiu, de recalcularea pensiei în condițiile art. 56^1 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Drepturile de pensie recalculate conform alin. (1) se acordă de la data prevăzută de art. II alin. (2) din Legea nr. 221/2018 pentru modificarea şi completarea Legii

nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 30 iulie 2018.

(3) Beneficiază, din oficiu, de recalcularea pensiei în condițiile art. 56^1 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cu modificările şi completările ulterioare, şi persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada de la 1 octombrie 2018 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În situația persoanelor prevăzute la alin. (3), drepturile de pensie se revizuiesc cu respectarea dispozițiilor art. 107 alin. (1) – (2) din Legea nr. 263/2010, cu modificările şi completările ulterioare".

Art. III

„Prin derogare de la prevederile art. 179 alin. (1) – (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul persoanelor prevăzute la art. II, eventualele debite care urmează a fi constituite în sarcina pensionarilor nu se recuperează".

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 96-99

NORMELE DE APLICARE A PREVEDERILOR LEGII NR. 129/2019 PENTRU PREVENIREA ŞI COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ŞI FINANȚĂRII TERORISMULUI – PREZENTARE GENERALĂ

*De **Redacția Pro Lege***

În M. Of. nr. 75 din data de 3 februarie 2020 a fost publicat **Ordinul ONPCSB nr. 102/2020 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanțării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative pentru entitățile raportoare supravegheate şi controlate de ONPCSB.**

Astfel, ne vom axa, în continuare, pe analiza dispozițiilor de interes din conținutul acestui act normativ.

Cu privire la entitățile raportoare supravegheate şi controlate de ONPCSB. cărora le sunt aplicabile aceste Norme, menționăm următoarele aspecte:

„Entitățile reglementate includ cel puțin următoarele:

a) instituțiile financiare nebancare înscrise exclusiv în Registrul general al Băncii Naționale Române şi care nu au şi statut de instituție de plată sau instituție emitentă de monedă electronică; instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul de evidență al Băncii Naționale Române, respectiv casele de amanet, casele de ajutor reciproc şi entități fără scop patrimonial; furnizori specializați în servicii de informare cu privire la conturi; casele de schimb valutar autorizate de Ministerul Finanțelor Publice; furnizorii de servicii poştale autorizați de Autoritatea Națională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicații, care prestează servicii de plată, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. b) din Lege;

b) furnizorii de servicii de jocuri de noroc autorizați de Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. d) din Lege;

c) auditorii financiari, experții contabili şi contabilii autorizați, cenzorii, consultanții fiscali, precum şi alte entități ce desfăşoară efectiv activități conform codurilor CAEN 7022, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. e) din Lege;

d) notarii publici, avocații, executorii judecătoreşti, practicienii în insolvență, precum şi alte persoane care exercită profesii juridice liberale, conform codului CAEN 6910, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru

clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valorilor mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum şi în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. f) din Lege;

e) furnizorii de servicii pentru societăți sau fiducii aşa cum sunt definiți la art. 2 lit. l) din Lege, precum şi entități ce desfăşoară activități conform codurilor CAEN 6420, 6820, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. g) din Lege;

f) agenții imobiliari, inclusiv persoanele juridice în cadrul cărora îşi desfăşoară activitatea agenții imobiliari, conform codurilor CAEN 6831, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. h) din Lege;

g) entități care comercializează, în calitate de profesioniști, bunuri sau prestează servicii, în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. i) din Lege."

Totodată, în urma analizei Secțiunii a 2-a, unde sunt precizate procedurile interne, vom enunța următoarele dispoziții de interes:

„În aplicarea art. 24 alin. (1) din Lege, entitățile reglementate emit următoarele documente pentru a atenua şi a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, aprobate la nivelul conducerii de rang superior, astfel:

a) norme interne ce conțin cel puțin: măsuri aplicabile în materie de cunoaştere a clientelei; măsuri aplicabile în materie de raportare şi furnizare promptă a datelor la solicitarea autorităților competente; măsuri de păstrare a evidențelor şi a tuturor documentelor, conform cerințelor din Lege;

b) proceduri de administrare a riscurilor care conțin cel puțin măsuri de identificare, evaluare şi gestionare a riscurilor, precum şi criteriile, aspectele, scenariile şi intervalele de timp în funcție de care se identifică tranzacțiile legate între ele;

c) proceduri care stabilesc mecanismele de control intern, de comunicare şi management de conformitate;

d) proceduri care stabilesc mecanisme ce cuprind măsuri aplicabile în materie de protecție a personalului propriu implicat în procesul de aplicare a acestor politici împotriva oricăror amenințări ori acțiuni ostile sau discriminatorii;

e) politici de instruire şi evaluare periodică a angajaților."

Mai mult decât atât, **art. 9** menționează faptul că: *„În aplicarea art. 24 alin. (2) din Lege, entitățile reglementate au obligația de a asigura o funcție de audit independent în scopul testării normelor, procedurilor, mecanismelor şi politicilor prevăzute la art. 8 alin. (1), atunci când, în ultimul exercițiu financiar încheiat, depăşesc cel puțin două dintre următoarele criterii:*

a) total active: 5.000.000 lei;

b) total cifră de afaceri netă: 10.000.000 lei;

c) numărul mediu de salariați: 30."

Sub lumina argumentelor menționate anterior, **art. 14** se axează asupra următoarelor dispoziții:

„Art. 14

Implementarea sistemului de evaluare a riscurilor de spălare a banilor şi de finanțare a terorismului se realizează prin procedurile de administrare a acestora, ce conțin, cel puțin, următoarele:

a) alocarea de responsabilități personalului în cadrul procesului de evaluare pe bază de risc;

b) precizarea surselor de informații utilizate în realizarea evaluării;

c) identificarea şi evaluarea factorilor de risc relevanți asociați clienților, produselor şi serviciilor oferite, precum şi canalelor de distribuție, țărilor şi zonelor geografice, la nivelul tranzacțiilor, precum şi la nivelul întregii activități desfăşurate;

d) modul de determinare a ponderilor asociate factorilor de risc identificați în funcție de importanța acestora, dacă entitatea reglementată decide să pondereze diferit factorii de risc identificați;

e) modul de luare în considerare a factorilor de risc identificați la determinarea gradului de risc asociat clienților, produselor şi serviciilor, canalelor de distribuție a produselor şi serviciilor şi, după caz, activităților externalizate şi activităților derulate prin sucursalele şi filialele situate în alte state;

f) revizuirea riscurilor prin stabilirea şi reevaluarea, periodică, în situațiile când intervin elemente de natură să modifice gradul de risc, a claselor de risc aferente clienților, produselor şi serviciilor oferite, precum şi a canalelor de distribuție, a țărilor şi zonelor geografice, la nivelul tranzacțiilor, în funcție de gradul de risc asociat, precum şi la nivelul întregii activități desfăşurate;

g) monitorizarea evoluțiilor factorilor de risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului şi pentru a identifica necesitatea actualizării evaluării de risc;

h) gestionarea şi atenuarea riscurilor prin identificarea şi aplicarea de măsuri pentru diminuarea şi îndepărtarea efectivă şi eficientă a acestora."

În aceeaşi ordine de idei, precizăm faptul că *„activitatea de supraveghere se realizează la sediul Oficiului prin analizarea, procesarea şi evaluarea informațiilor furnizate de bazele de date gestionate în cadrul Oficiului sau la care instituția are acces, precum şi a altor informații solicitate de Oficiu conform legii, având ca scop identificarea gradului de risc la care este expusă fiecare entitate supravegheată de a fi folosită/implicată în activități*

ilicite de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, precum şi cu privire la modul de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale", potrivit **art. 29**.

Aşadar, activitatea de supraveghere se organizează şi se desfăşoară în baza unor programe anuale sau trimestriale de activitate, pe domenii de activitate, aprobate de preşedintele Oficiului, iar în cadrul activității de control, agenții constatatori ai Oficiului, în exercitarea atribuțiilor specifice, realizează cel puțin următoarele:

a) prezintă reprezentanților entităților controlate legitimația şi delegația de control în care sunt menționate temeiul legal al efectuării controlului, perioada în care se desfăşoară controlul, datele de identificare ale entității controlate şi ale agentului/ agenților constatator/constatatori;

b) solicită documente, date şi informații pentru realizarea atribuțiilor specifice şi pot reține copii ale documentelor verificate;

c) solicită, atunci când este cazul, reprezentanților legali şi/sau angajaților entității controlate note explicative pentru certificarea anumitor situații sau împrejurări întâlnite în cursul activității de control;

d) încheie note de constatare, constată contravenții şi aplică sancțiuni conform Legii, întocmind, după caz, procese-verbale de constatare şi sancționare a contravențiilor.

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 100-107

LEGEA NR. 207/2015 PRIVIND CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ – MODIFICĂRI (O.G. NR. 5/2020)

*De **Redacția Pro Lege***

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M. Of. nr. 547 din 23 iulie 2015)	**O.G. nr. 5/2020 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală** (M. Of. nr. 68 din data de 31 ianuarie 2020)	– ***modifică***: *art. 25 alin. (1) lit. b), art. 230 alin. (5), art. 233 alin. (3), art. 236 alin. (9) lit. a), art. 286 lit. p), art. 303 alin. (7);* – ***introduce***: *art. 164 alin. (7) – (8), art. 236 alin. (20) – (21), art. 286 lit. t) – y), art. 291^4.*

În M. Of. nr. 68 din data de 31 ianuarie 2020 s-a publicat **O.G. nr. 5/2020 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar şi completările aduse **Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

Art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 (modificat de O.G. nr. 5/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 25 alin. (1) lit. b) prevedea următoarele aspecte de interes:

„b) terții popriți, în situațiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14) şi (18), în limita sumelor sustrase indisponibilizării;"

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 25 alin. (1) lit. b)** ***se modifică*** şi se va prezenta sub următoarea formă:

„b) terții popriți, în situațiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14), (18), (20) şi (21), în limita sumelor sustrase indisponibilizării;"

Art. 230 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 (modificat de O.G. nr. 5/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 230 alin. (5) conținea următoarele dispoziții relevante:

„(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 227 alin. (1)."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 230 alin. (5)** ***se modifică*** şi va avea următorul conținut:

„(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, suma pentru care s-a înființat poprirea se actualizează, după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 227 alin. (1) teza a doua."

Art. 233 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 (modificat de O.G. nr. 5/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 233 alin. (3) prevedea următoarele aspecte:

„(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum şi orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 233 alin. (3)** ***se modifică*** şi va prevedea următoarele dispoziții:

„(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum şi orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă, cu excepția situațiilor în care suspendarea executării silite a fost dispusă în condițiile art. 235. În acest caz, suma pentru care s-a înființat poprirea se actualizează în cel mult două zile de la data intervenirii suspendării."

Art. 236 alin. (9) lit. a) din Legea nr. 207/2015 (modificat de O.G. nr. 5/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 236 alin. (9) lit. a) conținea următoarele dispoziții:

„a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma reținută şi cuvenită, în contul indicat de organul de executare silită;"

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 236 alin. (9) lit. a)** ***se modifică*** şi se va prezenta sub următoarea formă:

„a) să plătească, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înfiinţării popririi sau de la data la care creanţa devine exigibilă, după caz, organului fiscal suma reţinută şi cuvenită, în contul indicat de organul de executare silită;"

Art. 306 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 (modificat de O.G. nr. 5/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 306 alin. (3) prevedea următoarele dispoziţii:

„(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacităţii schimbului automat obligatoriu de informaţii prevăzut la art. 291, precum şi rezultatele practice obţinute."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 306 alin. (3)** ***se modifică*** şi se va prezenta sub următoarea formă:

„(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacităţii schimbului de informaţii automat prevăzut la art. 291, 291^1, 291^3 şi 291^4, precum şi rezultatele practice obţinute, utilizând formularul şi condiţiile de transmitere adoptate de către Comisia Europeană, conform art. 23 din Directiva ***2011/16/UE*** *a Consiliului din 15 februarie 2011."*

Art. 164 alin. (7) – (8) din Legea nr. 207/2015 (introduse de O.G. nr. 5/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 164, după alin. (6)** ***se introduc*** două noi alineate, **alin. (7) şi (8)**, cu următorul cuprins:

„(7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător şi pentru documentele de plată întocmite de către terţii popriţi.

(8) Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi în cazul erorilor generate de operatorii sistemului de decontare bancară. În acest caz, îndreptarea erorilor se realizează din oficiu de către organul fiscal sau, după caz, la solicitarea instituţiei de credit."

Art. 236 alin. (20) – (21) din Legea nr. 207/2015 (introduse de O.G. nr. 5/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 236, după alin. (19)** ***se introduc*** două noi alineate, **alin. (20) şi (21)**, cu următorul cuprins:

„(20) În cazul popririlor înfiinţate de organul fiscal central, instituţiile de credit transmit organului fiscal central, prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, informaţiile privind suma disponibilă de plată. În acest caz, instituţiile de credit nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, şi nu acceptă alte plăţi din conturile acestora până la realizarea plăţii efective.

Plata sumelor prevăzute la alin. (14) poate fi realizată până la data la care instituțiile de credit transmit informațiile privind suma disponibilă de plată.

(21) În cazul popririlor înființate de organul fiscal central, instituțiile de credit efectuează plata sumelor indisponibilizate în contul special deschis la Trezoreria Operativă Centrală, cu indicarea numărului de evidență a plății, în termenul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice. În situația în care numărul de evidență a plății este completat eronat, suma se restituie instituției de credit de către Trezoreria Operativă Centrală."

Art. 286 lit. t) – y) din Legea nr. 207/2015 (introduse de O.G. nr. 5/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 286, după lit. ş)** ***se introduc*** 7 noi litere, **lit. t)-y)**, cu următorul cuprins:

„t) aranjament transfrontalier – un aranjament care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru şi o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

– nu toți participanții la aranjament sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeaşi jurisdicție;

– unul sau mai mulți participanți la aranjament au în acelaşi timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

– unul sau mai mulți participanți la aranjament desfăşoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar aranjamentul constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;

– unul sau mai mulți participanți la aranjament desfăşoară o activitate economică într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție;

– un astfel de aranjament are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau asupra identificării beneficiarilor reali.

În sensul lit. t)-y), al art. 291^4 şi al anexei nr. 4, un aranjament transfrontalier include de asemenea o serie de aranjamente. Un aranjament transfrontalier poate cuprinde mai multe etape sau mai multe părți;

ț) aranjament transfrontalier care face obiectul raportării – orice aranjament transfrontalier care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4;

u) semn distinctiv- o caracteristică sau însuşire a unui aranjament transfrontalier care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 4;

v) intermediar- orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele şi circumstanțele relevante şi pe baza informațiilor disponibile, a cunoştințelor de specialitate relevante şi a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, ştie sau ar fi rezonabil de aşteptat să

ştie că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

Orice persoană are dreptul să furnizeze A.N.A.F. dovezi că nu a ştiut şi nu ar fi fost rezonabil de aşteptat să ştie că a fost implicată într-un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele şi circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum şi la cunoştințele sale de specialitate relevante şi la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții suplimentare:

– să fie rezidentă în scopuri fiscale în România;

– să aibă un sediu permanent pe teritoriul României prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză;

– să fie constituită în România sau să fie reglementată de legislația națională a României;

– să fie înregistrată într-o asociație profesională în legătură cu prestarea de servicii juridice, fiscale sau de consultanță din România;

w) contribuabil relevant- orice persoană căreia i se pune la dispoziție un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unui astfel de aranjament;

x) aranjament comercializabil- un aranjament transfrontalier care este proiectat, comercializat, pregătit pentru implementare sau pus la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acestuia;

y) aranjament personalizat- un aranjament transfrontalier care nu este un aranjament comercializabil."

Art. 291^4 din Legea nr. 207/2015 (introdus de O.G. nr. 5/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 291^3** ***se introduce*** un nou articol, **art. 291^4**, cu următorul cuprins:

„Art. 291^4: Domeniul de aplicare şi condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării

(1) În termen de 30 de zile, intermediarii raportează A.N.A.F. informații, de care au luat cunoştință sau care se află în posesia ori sub controlul lor, cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării.

(2) În funcție de momentul la care survine mai întâi oricare dintre cazurile de mai jos, termenul de 30 de zile de la alin. (1) începe să curgă:

a) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziție în vederea implementării; sau

b) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementare; sau

c) din momentul în care a fost făcut primul pas în demersul de implementare a aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(3) Prin excepție de la alin. (1), intermediarii prevăzuți la al doilea paragraf al art. 286 lit. v) au obligația de a raporta A.N.A.F. informațiile relevante în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(4) În cazul aranjamentelor comercializabile, intermediarul întocmeşte la fiecare 3 luni un raport prin care furnizează A.N.A.F. informațiile noi sau actualizate care fac obiectul raportării, prevăzute la alin. (19) lit. a), d), g) şi h), devenite disponibile de la depunerea ultimului raport.

(5) În cazul în care intermediarul are obligația de raportare a informațiilor cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, atunci aceste informații vor fi raportate numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) statul membru în care intermediarul îşi are rezidența fiscală;

b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză;

c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat;

d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională în legătură cu servicii de natură juridică, fiscală sau de consultanță.

(6) În cazul în care, potrivit alin. (5), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de la îndeplinirea acesteia în România dacă deține şi prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care reiese că aceleaşi informații au fost raportate autorității competente într-un alt stat membru.

(7) În cazul intermediarilor care, potrivit legii, fac obiectul unei obligații de păstrare a secretului profesional, aceştia raportează aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării doar cu acordul scris al contribuabilului relevant.

(8) În lipsa acordului prevăzut la alin. (7):

a) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, oricărui alt intermediar obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19);

b) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, contribuabilului relevant obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19), în cazul în care nu există un alt intermediar.

(9) În cazul în care nu există niciun intermediar, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine contribuabilului relevant.

(10) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare raportează informațiile prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F. în termen de 30 de zile. Termenul de 30 de zile începe să curgă din ziua următoare datei în care survine mai întâi oricare dintre momentele următoare:

a) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării;

b) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementarea de către contribuabilul relevant;

c) momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare în legătură cu contribuabilul relevant.

(11) În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de raportare a informațiilor privind aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații sunt raportate numai autorităților competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) statul membru în care contribuabilul relevant îşi are rezidența fiscală;

b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de aranjamentul în cauză;

c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deşi nu îşi are rezidența fiscală şi nici nu are un sediu permanent într-un stat membru;

d) statul membru în care contribuabilul relevant desfăşoară o activitate, deşi nu îşi are rezidența fiscală şi nici nu are un sediu permanent într-un stat membru.

(12) În cazul în care, potrivit alin. (11), există o obligație de raportare în mai multe state membre, contribuabilul relevant este exonerat de obligația de a raporta dacă prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care să rezulte că obligația de raportare a fost îndeplinită prin raportarea informațiile prevăzute la alin. (19) autorității competente dintr-un alt stat membru.

(13) În cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în acelaşi aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. Oricare dintre intermediarii implicați în acelaşi aranjament transfrontalier care face obiectul raportării poate fi exonerat de la obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F., dacă deține dovezi concludente din care să rezulte că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt intermediar.

(14) În cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant, dar există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care raportează informațiile potrivit alin. (8) şi (9) este cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării;

b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(15) Sunt exonerați de la îndeplinirea obligației de raportare contribuabilii relevanți care dețin dovezi concludente din care rezultă că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt contribuabil relevant.

(16) Contribuabilul relevant raportează A.N.A.F. informațiile cu privire la utilizarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării în fiecare an în care acesta a fost utilizat.

(17) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se aprobă formularul utilizat de intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, în vederea raportării informațiilor cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării, potrivit alin. (1)-(16).

(18) Ulterior raportării informațiilor de către intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, potrivit alin. (1)-(16), A.N.A.F. comunică autorităților competente din celelalte state membre, prin intermediul schimbului automat, informațiile prevăzute la alin. (19), utilizând formularele-tip şi procedurile specifice în conformitate cu art. 303 şi 304.

(19) Informațiile comunicate de A.N.A.F. în temeiul alin. (18) includ, după caz, următoarele:

a) identificarea intermediarilor şi a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data şi locul naşterii, în cazul unei persoane fizice, rezidența fiscală, NIF al acestora şi, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;

b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4 care au fost utilizate pentru a determina caracterul raportabil al aranjamentului transfrontalier;

c) un rezumat al conținutului aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscut de regulă, dacă aceasta există, şi o descriere generală a aranjamentelor sau a activităților economice relevante, fără a conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial sau a informațiilor a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice;

d) data la care prima etapă pentru implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării a fost efectuată sau urmează a fi efectuată;

e) detalii privind dispozițiile din legislația națională relevantă care constituie baza aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării;

f) valoarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării;

g) identificarea statului membru al contribuabilului relevant şi a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării;

h) identificarea oricărei alte persoane dintr-un stat membru care este probabil să fie afectată de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană.

(20) Lipsa de reacție a A.N.A.F. cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării nu implică acceptarea validității sau tratamentul fiscal al respectivului aranjament.

(21) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârşitul trimestrului în care au fost raportate informațiile prevăzute la alin. (19). A.N.A.F. comunică, prin intermediul schimbului automat, primele informații până la data de 31 octombrie 2020.

(22) A.N.A.F. emite şi publică pe pagina de internet proprie ghidul prin care detaliază aspectele referitoare la modul de aplicare a prevederilor anexei nr. 4."

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 108-118

LEGEA NR. 227/2015 PRIVIND CODUL FISCAL – MODIFICĂRI (O.G. NR. 6/2020)

De ***Redacţia Pro Lege***

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015)	**O.G. nr. 6/2020 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum şi pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare** (M. Of. nr. 72 din 31 ianuarie 2020)	*– **modifică**: art. 40^6, art. 267 alin. (2) şi (3), art. 325 alin. (2);* *– **introduce**: art. 13 lit. f) şi g), art. 40^1 pct. 11 – 13, art. 40^7 – 40^10, art. 270^1.*

În M. Of. nr. 72 din 31 ianuarie 2020 s-a publicat **O.G. nr. 6/2020 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum şi pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar şi completările aduse **Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Art. 40^6 din Legea nr. 227/2015 (modificat de O.G. nr. 6/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 40^6 prevedea următoarele aspecte de interes:

„Art. 40^6 – Compatibilitatea cu legislaţia europeană

Dispoziţiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligaţiilor fiscale care au incidenţă directă asupra funcţionării pieţei interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, cu excepţia prevederilor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit

art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE, până la 31 decembrie 2019, din necesitatea continuării lucrărilor."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 40^6** ***se modifică*** şi va avea următorul conținut:

„ART. 40^6 – ***Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride***

(1) În situația în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o dublă deducere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în cazul unui contribuabil care desfăşoară activitate într-o altă jurisdicție, printr-un sediu permanent, respectiv deține o entitate hibridă stabilită/înregistrată într-o altă jurisdicție, nu i se acordă deducere pentru suma duplicată aferentă unei plăți efectuate/cheltuieli suportate/pierderi suferite de sediul permanent/entitatea hibridă, dedusă în jurisdicția în care este stabilit/înregistrat sediul permanent, respectiv entitatea hibridă;

b) în cazul unei entități hibride/entități tratate drept sediu permanent, nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de aceasta, în măsura în care jurisdicția investitorului său acordă deducere pentru suma duplicată aferentă plății/cheltuielii/pierderii realizate de entitate;

c) orice deducere pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de un contribuabil este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o deducere fără includere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în situația în care contribuabilul are calitatea de plătitor, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată;

b) în situația în care contribuabilul are calitatea de beneficiar al unei plăți, acesta include în veniturile impozabile cuantumul plății respective dacă jurisdicția în care îşi are originea plata a permis deducerea acesteia.

(3) Unui contribuabil nu i se acordă dreptul de deducere a unei plăți în măsura în care acea plată finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care unul dintre statele implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (2):

a) pentru lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride, astfel cum sunt definite la art. 40^1 pct. 11 lit. a) subpct. (ii), (iii), (iv) sau (vi);

b) pentru lit. a) şi b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar şi instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis:

(a) în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;

(b) la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;

(c) nu ca parte a unui acord structurat; şi

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depăşeşte cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață.

(5) Prevederile alin. (4) lit. b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(6) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România îşi desfăşoară activitatea într-un alt stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scuteşte veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un stat terț.

(7) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, beneficiile unei astfel de reduceri se limitează proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată."

Art. 267 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 227/2015 (modificate de O.G. nr. 6/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 267 alin. (2) şi (3) prevedea următoarele aspecte:

„(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

– Insula Heligoland;

– teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

– Ceuta;

– Melilla;

c) Republica Italiană:

– Livigno;

– Campione d'Italia;

– apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 267 alin. (2) şi (3)** ***se modifică*** şi vor avea următorul conținut:

„(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

– Insula Heligoland;

– teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

– Ceuta;

– Melilla;

c) Republica Italiană:

– Livigno.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande;

f) Campione d'Italia;

g) apele italiene ale lacului Lugano."

Art. 325 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 (modificat de O.G. nr. 6/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 325 alin. (2) prevedea următoarele aspecte de interes:

„(2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 325 alin. (2)** ***se modifică*** şi se va prezenta sub următoarea formă:

„(2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului."

Art. 13 lit. f) şi g) din Legea nr. 227/2015 (introduse de O.G. nr. 6/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 13 alin. (1), după lit. e)** ***se introduc*** două noi litere, **lit. f) şi g)**, cu următorul cuprins:

„f) persoanele juridice străine rezidente într-un stat terț care desfăşoară activitate în România prin intermediul unuia sau mai multor elemente tratate drept sedii permanente, în ceea ce priveşte situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride sau tratamente neuniforme ale rezidenței fiscale, astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul cap. III^1;

g) entitatea transparentă fiscal, în ceea ce priveşte situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride inversate, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 40^7."

Art. 40^1 pct. 11 – 13 din Legea nr. 227/2015 (introduse de O.G. nr. 6/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 40^1, după punctul 10** ***se introduc*** trei noi puncte, **pct. 11 – 13**, cu următorul cuprins:

„11. tratament neuniform al elementelor hibride – o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în ceea ce priveşte art. 40^6 alin. (3), şi conduce la un tratament neuniform de deducere fără includere sau de dublă deducere; în înțelesul acestei definiții se au în vedere următoarele:

a) deducerea fără includere apare atunci când:

(i) plata este efectuată în temeiul unui instrument financiar şi aceasta nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă, iar tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce priveşte calificarea instrumentului sau a plății respective. În sensul prezentului subpunct, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil, în cazul în care acea plată este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârşitul perioadei fiscale a plătitorului sau este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;

(ii) plata este efectuată către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată şi al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

(iii) plata este efectuată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central şi sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiaşi entități în temeiul legislației jurisdicției în care îşi desfăşoară activitatea entitatea respectivă;

(iv) plata este efectuată către un sediu permanent ignorat;

(v) plata este efectuată de către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) plata este o plată preconizată între sediul central şi sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

b) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu lit. a) subpct. (i), în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună comerciantului financiar includerea tuturor sumelor încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;

c) un tratament neuniform apare numai în temeiul lit. a) subpct. (v) şi (vi), precum şi dintr-o dublă deducere, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;

d) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil şi o întreprindere asociată, între sediul central şi sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiaşi entități sau în cadrul unui acord structurat;

e) în sensul pct. 11 al art. 40^1, art. 40^6, art. 40^7, precum şi al art. 40^8, se utilizează termenii şi expresiile următoare:

(i) tratament neuniform – o dublă deducere sau o deducere fără includere;

(ii) dublă deducere – o deducere a aceleiaşi plăți sau a aceloraşi cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care îşi are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, în jurisdicția plătitorului, precum şi într-o altă jurisdicție, respectiv jurisdicția investitorului. În cazul unei plăți efectuate de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care îşi are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;

(iii) deducere fără includere – deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal şi sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată, în jurisdicția plătitorului fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiaşi plăți sau plăți preconizate, în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice juris-

dicție în care plata sau plata preconizată este primită sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;

(iv) deducere – suma care este tratată ca deductibilă din rezultatul fiscal/venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Deducerea/Deductibilitatea pentru o plată înseamnă că, după o determinare corespunzătoare a caracterului şi a modului de tratare a plății în conformitate cu legislația din jurisdicția plătitorului, plata este luată în considerare ca o deducere sau o scutire fiscală echivalentă de impozit în temeiul legislației acestei jurisdicții atunci când se calculează venitul net al contribuabilului;

(v) includere – suma luată în considerare la calcularea rezultatului fiscal/venitului impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) venituri cu dublă includere – orice element de venit care este inclus atât în temeiul prezentului titlu, cât şi în temeiul legislației celeilalte jurisdicții implicate în apariția tratamentului neuniform;

(vii) instrument financiar – orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau o rentabilitate a capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului şi include un transfer hibrid;

(viii) transfer hibrid – orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;

(ix) avantaj fiscal – o scutire fiscală, o reducere a cotei de impozitare sau orice tip de credit/rambursare fiscală, altul decât un credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă;

(x) entitate hibridă – orice entitate sau acord care este considerată/considerat ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție şi ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;

(xi) persoană – o persoană fizică sau o entitate;

(xii) sediu permanent ignorat – orice entitate care este tratată ca dând naştere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social şi care nu este tratată ca dând naştere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție;

(xiii) comerciant financiar – o persoană sau o entitate care desfăşoară activitatea de cumpărare şi vânzare de instrumente financiare, în mod regulat şi în nume propriu, cu scop lucrativ;

(xiv) transfer hibrid pe piața reglementată – orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfăşurate, şi nu ca parte a unui acord structurat;

12. grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară – un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;

13. acord structurat – orice acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aştepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoştință de tratamentul neuniform şi acesta/aceasta nu a beneficiat de o parte din valoarea avantajului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride."

Art. 40^7 – 40^10 din Legea nr. 227/2015 (introduse de O.G. nr. 6/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 40^6** ***se introduc*** patru noi articole, **art. 40^7 – 40^10**, cu următorul cuprins:

„ART. 40^7

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate

(1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50% privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită în România, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă este considerată rezident fiscal în România şi i se percepe impozit pe profit, potrivit prevederilor prezentului titlu, în măsura în care venitul entității hibride nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din oricare altă jurisdicție implicată.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv, stabilit în România, care îmbracă forma unui fond sau a unui organism de investiții cu deținere largă şi care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare şi face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor, conform legilor speciale în materie, inclusiv în ceea ce priveşte protecția investitorilor.

ART. 40^8

Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale

În măsura în care sumele reprezentând plăți, cheltuieli sau pierderi realizate de un contribuabil care îşi are rezidența fiscală în România şi într-o altă jurisdicție fiscală sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicții, contribuabilului nu i se acordă dreptul de deducere în cazul în care cealaltă jurisdicție fiscală permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În situația în care cealaltă jurisdicție este tot un stat membru şi, în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi acel stat, contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident fiscal în România, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plățile/cheltuielile/pierderile respective.

ART. 40^9

Utilizarea normelor elaborate de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride

În aplicarea art. 40^6 – 40^8 se utilizează şi normele/conceptele/definițiile/exemplele elaborate de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică cuprinse în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acțiunea 2 – raport final 2015, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 40^10

Compatibilitatea cu legislația europeană

Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 193 din 19 iulie 2016, precum şi pe cele ale Directivei 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1.164 în ceea ce priveşte tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 144 din 7 iunie 2017."

Art. 270^1 din Legea nr. 227/2015 (introdus de O.G. nr. 6/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 270** ***se introduce*** un nou articol, **art. 270^1**, cu următorul cuprins:

„ART. 270^1

Stocuri la dispoziția clientului

(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior şi după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;

b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu şi-a stabilit activitatea economică şi nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;

c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile şi atât identitatea sa, cât şi codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situația în care bunurile

sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;

d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru sau în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislația acelui stat membru şi include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislația statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (2) şi transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) are loc în termenul menționat la alin. (4), în momentul transferului se consideră:

a) că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăşi, fie prin intermediul unei terțe părți, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(4) În cazul în care, în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alin. (2) lit. c) şi la alin. (6) şi nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

a) are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) şi (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) are loc o achiziție intracomunitară în înțelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menționat la alin. (4); şi

b) persoana impozabilă care a expediat sau transportat bunurile înregistrează returul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(6) În cazul în care în termenul menționat la alin. (4), persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții:

a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alin. (2); şi

b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alin. (2) şi (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) şi (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția respectivă nu mai este îndeplinită.

(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) sau la alin. (6), condițiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.

(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, condițiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă țară.

(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor."

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 19-121

LEGEA NR. 98/2016 PRIVIND ACHIZIȚIILE PUBLICE – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 23/2020)

De ***Redacția Pro Lege***

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice (M. Of. nr. 390 din 23 mai 2016)	**O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea şi completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice** (M. Of. nr. 106 din 12 februarie 2020)	– ***modifică:*** *art. 165, art. 214 alin. (3);* – ***introduce***: *art. 57 alin. (4), art. 140 alin. (2^1), art. 167 alin. (7^1).*

În M. Of. nr. 106 din 12 februarie 2020 s-a publicat **O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea şi completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar şi completările aduse **Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice.**

Art. 165 din Legea nr. 98/2016 (modificat de O.U.G. nr. 23/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 165 prevedea următoarele aspecte de interes:

„Art. 165 –

(1) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire orice operator economic despre care are cunoştință că şi-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat, iar acest lucru a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească sau decizie administrativă având caracter definitiv şi obligatoriu în conformitate cu legea statului în care respectivul operator economic este înființat.

(2) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire un operator economic în cazul în care poate demonstra prin orice mijloace adecvate că res-

pectivul operator economic şi-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat.

(3) Operatorul economic nu este exclus din procedura de atribuire dacă, anterior deciziei de excludere, îşi îndeplineşte obligațiile prin plata impozitelor, taxelor sau contribuțiilor la bugetul general consolidat datorate ori prin alte modalități de stingere a acestora sau beneficiază, în condițiile legii, de eşalonarea acestora ori de alte facilități în vederea plății acestora, inclusiv, după caz, a eventualelor dobânzi ori penalități de întârziere acumulate sau a amenzilor."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 165** ***se modifică*** şi va avea următorul conținut:

„Art. 165. – (1) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire orice operator economic despre care:

a) fie are cunoştință că şi-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat, iar acest lucru a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească sau decizie administrativă având caracter definitiv şi obligatoriu în conformitate cu legea statului în care respectivul operator economic este înființat sau cu cele ale statului membru al autorității contractante;

b) fie poate demonstra prin orice mijloace adecvate că respectivul operator economic şi-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat.

(2) Operatorul economic nu este exclus din procedura de atribuire dacă, anterior deciziei de excludere, îşi îndeplineşte obligațiile prin plata impozitelor, taxelor sau contribuțiilor la bugetul general consolidat datorate ori prin alte modalități de stingere a acestora sau beneficiază, în condițiile legii, de eşalonarea acestora ori de alte facilități în vederea plății acestora, inclusiv, după caz, a eventualelor dobânzi ori penalități de întârziere acumulate sau a amenzilor."

Art. 214 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 (modificat de O.U.G. nr. 23/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 214 alin. (3) se prezenta sub următoarea formă:

„(3) Autoritatea contractantă stabileşte oferta câştigătoare într-un termen care să nu depăşească perioada de valabilitate a ofertelor stabilită prin documentele achiziției. Prin excepție, în cazuri temeinic justificate, această perioadă se poate prelungi, aducându-se la cunoştința operatorilor economici implicați în procedură în termen de maximum două zile de la aprobarea de către conducătorul autorității contractante a deciziei de prelungire."

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 214 alin. (3)** ***se modifică*** şi va avea următorul conținut:

„(3) Autoritatea contractantă întocmeşte raportul procedurii într-un termen care să nu depăşească:

a) 60 de zile lucrătoare pentru procedurile prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. a), b), e), g) şi h);

b) 20 de zile lucrătoare pentru procedurile prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. f) şi i);

c) 100 de zile lucrătoare pentru procedurile prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. c) şi d).”

Art. 57 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 (introdus de O.U.G. nr. 23/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 57, după alin. (3)** ***se introduce*** un nou alineat, **alin. (4)**, cu următorul cuprins:

„(4) Informațiile indicate de operatorii economici ca fiind confidențiale, inclusiv secrete tehnice sau comerciale şi elementele confidențiale ale ofertelor, trebuie să fie însoțite de dovada care le conferă caracterul de confidențialitate, în caz contrar nefiind aplicabile prevederile alin. (1).”

Art. 140 alin. (2^1) din Legea nr. 98/2016 (introdus de O.U.G. nr. 23/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 140, după alin. (2)** ***se introduce*** un nou alineat, **alin. (2^1)**, cu următorul cuprins:

„(2^1) Măsurile adoptate în conformitate cu alin. (2) se justifică în raportul procedurii prevăzut la art. 216 alin. (1).”

Art. 167 alin. (7^1) din Legea nr. 98/2016 (introdus de O.U.G. nr. 23/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 167, după alin. (7)** ***se introduce*** un nou alineat, **alin. (7^1)**, cu următorul cuprins:

„(7^1) Înainte ca autoritatea contractantă să excludă din procedură un candidat/ofertant care se află în situația prevăzută la art. 167 alin. (1) lit. f), aceasta trebuie să-i acorde respectivului candidat/ofertant posibilitatea de a demonstra că implicarea sa în pregătirea procedurii de achiziție nu poate denatura concurența.”

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 122-132

O.U.G. NR. 195/2002 PRIVIND CIRCULAȚIA PE DRUMURILE PUBLICE – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 13/2020)

De ***Redacția Pro Lege***

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (M. Of. nr. 3 august 2006, cu modif. şi compl. ult.)	**O.U.G. nr. 13/2020 pentru modificarea şi completarea O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice** (M. Of. nr. 102 din 11 februarie 2020)	– ***modifică:*** *art. 6 pct. 10 şi 21, art. 6 pct. 25, art. 12, art. 41 alin. (3), art. 70 alin. (2) şi (3), art. 72 alin. (5), art. 73, art. 74 alin. (1), art. 100 alin. (1) pct. 14, art. 101 alin. (1) pct. 8, art. 103 alin. (1^1), (2), (3), (5) şi (6), art. 104 alin. (3), (4), (5), art. 104 ind. 1 alin. (4), art. 111 alin. (5), (6), art. 118 alin. (3) şi (5), anexa nr. 1 lit. a);* – ***introduce****: art. 6 pct. 10^1, art. 70 alin. (4), (5), art. 101 alin. (1) pct. 20.*

În M. Of. nr. 102 din 11 februarie 2020 s-a publicat **O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările şi completările aduse respectivei ordonanțe.

Art. 6 pct. 10 şi 21

Vechea reglementare

„În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile şi termenii de mai jos au următorul înțeles: (…)

10. bicicletă – vehiculul prevăzut cu două roți, propulsat exclusiv prin forța musculară, cu ajutorul pedalelor sau manivelelor;

(…)

21. moped – vehiculul cu două, trei sau patru roți, a cărui viteză maximă prin construcție nu depăşeşte 45 km/h şi care este echipat cu un motor cu ardere internă, cu aprindere prin scânteie, cu o capacitate cilindrică ce nu depăşeşte 50 cm³ sau cu un alt motor cu ardere internă ori, după caz, electric, a cărui putere nominală este de cel mult 4 kW".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 6 pct. 10 şi 21 având următorul conținut:

„10. bicicletă – vehiculul prevăzut cu două roți, propulsat prin forța musculară, cu ajutorul pedalelor ori manivelelor. Sunt asimilate bicicletei vehiculele cu pedale cu pedalare asistată echipate cu un motor electric auxiliar cu puterea nominală continuă mai mică sau egală cu 250 W, a cărui asistare este întreruptă atunci când ciclistul încetează să pedaleze sau este redusă progresiv pe măsură ce viteza vehiculului creşte, fiind întreruptă complet înainte ca viteza vehiculului să atingă 25 km/h, precum şi bicicletele cu motor, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea şi supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți şi pentru cvadricicluri;

(…)

21. moped – autovehicul care face parte din categoria mopedelor potrivit Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013. Este asimilat mopedului cvadriciclul uşor, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013".

Art. 6 pct. 10^1

Noua reglementare

Se introduce art. 6 pct. 10^1, având următorul cuprins:

„10^1. trotineta electrică – vehiculul cu două sau trei roți şi ghidon, utilizat pentru transportul unei singure persoane, care nu este prevăzut cu loc şezând sau care este echipat cu un loc şezând pentru conducător, al cărui punct de şedere de referință se află la o înălțime mai mică sau egală cu 540 mm în cazul celor cu două roți, respectiv la o înălțime mai mică sau egală cu 400 mm în cazul celor cu trei roți, a cărui viteză maximă prin construcție este mai mare de 6 km/h, dar nu depăşeşte 25 km/h şi care este echipat cu motor electric; punctul de şedere de referință are înțelesul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013".

Art. 6 pct. 25

Vechea reglementare

„În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile şi termenii de mai jos au următorul înțeles: (…) 25. pistă pentru biciclete – subdiviziunea părții carosabile, a

trotuarului ori a acostamentului sau pistă separată de drum, special amenajată, semnalizată şi marcată corespunzător, destinată numai circulației bicicletelor şi mopedelor".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 6 pct. 25 se modifică, având următorul conținut:

„25. pistă pentru biciclete – subdiviziunea părții carosabile, a trotuarului ori a acostamentului sau pistă separată de drum, special amenajată, semnalizată şi marcată corespunzător, destinată numai circulației bicicletelor şi trotinetelor electrice".

Art. 12

Vechea reglementare

„(1) Pentru a circula pe drumurile publice, vehiculele, cu excepția celor trase sau împinse cu mâna şi a bicicletelor, trebuie să fie înmatriculate ori înregistrate, după caz, şi să poarte plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare, cu forme, dimensiuni şi conținut prevăzute de standardele în vigoare.

(2) Vehiculele care nu sunt supuse înmatriculării sau înregistrării pot circula pe drumurile publice numai în condițiile prevăzute prin regulament".

Noua reglementare

Art. 12 se modifică având următorul conținut:

„(1) Vehiculele care circulă pe drumurile publice trebuie să fie înmatriculate sau înregistrate, după caz, cu excepția următoarelor categorii de vehicule:

a) vehiculele trase sau împinse cu mâna;

b) bicicletele;

c) trotinetele electrice.

(2) Pentru a circula pe drumurile publice, vehiculele înmatriculate ori înregistrate, după caz, trebuie să poarte plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare, cu forme, dimensiuni şi conținut prevăzute de standardele în vigoare.

(3) Vehiculele care nu sunt supuse înmatriculării sau înregistrării pot circula pe drumurile publice numai în condițiile prevăzute prin regulament.

(4) Este interzisă conducerea pe drumurile publice a altor vehicule decât cele care trebuie înmatriculate sau înregistrate, vehiculele trase sau împinse cu mâna, bicicletele şi trotinetele electrice".

Art. 41 alin. (3)

Vechea reglementare

„Dacă un drum este prevăzut cu o pistă specială destinată circulației bicicletelor, acestea, precum şi mopedele vor fi conduse numai pe pista respectivă".

Noua reglementare

Conform noii reglementări art. 41 alin. (3) va avea următorul conținut:

„Dacă un drum este prevăzut cu o pistă pentru biciclete, bicicletele şi trotinetele electrice vor fi conduse numai pe pista respectivă. În lipsa acestei piste, circulația

trotinetelor electrice este permisă numai pe sectoarele de drum unde viteza maximă admisă pentru circulația vehiculelor este de 50 km/h".

Art. 70 alin. (2) şi (3)

Vechea reglementare

„(2) Pentru a conduce o bicicletă pe drumurile publice, conducătorul acesteia trebuie să aibă vârsta de cel puțin 14 ani.

(3) Bicicletele şi mopedele care circulă pe drumurile publice trebuie să fie echipate cu mijloace de iluminare şi dispozitive reflectorizant-fluorescente. Este interzisă circulația acestora pe timp de noapte fără aceste mijloace şi dispozitive în stare de funcționare".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 70 alin. (2) şi (3) va avea următorul conținut:

„(2) Pentru a conduce o bicicletă sau o trotinetă electrică pe drumurile publice, conducătorul acesteia trebuie să aibă vârsta de cel puțin 14 ani.

(3) Bicicletele, mopedele şi trotinetele electrice care circulă pe drumurile publice trebuie să fie echipate cu mijloace de iluminare şi dispozitive reflectorizant-fluorescente. Este interzisă circulația acestora pe timp de noapte fără aceste mijloace şi dispozitive în stare de funcționare".

Art. 70 alin. (4), (5)

Noua reglementare

La art. 70 se introduc două alineate, alin. (4) şi (5) cu următorul conținut:

„(4) Casca de protecție este obligatorie pentru conducătorii de biciclete şi trotinete electrice a căror vârstă este sub 16 ani, atunci când se deplasează pe partea carosabilă.

(5) Se interzice transportul pasagerilor pe trotinete electrice".

Art. 72 alin. (5)

Vechea reglementare

„(5) Sunt asimilate pietonilor persoanele care conduc un scaun rulant de construcție specială, cele care conduc vehicule destinate exclusiv tragerii sau împingerii cu mâna, precum şi cele care se deplasează pe patine sau dispozitive cu role".

Noua reglementare

Conform noii reglementări art. 72 alin. (5) a fost modificat cu următorul conținut:

„(5) Sunt asimilate pietonilor persoanele care conduc un scaun rulant de construcție specială, cele care conduc vehicule destinate exclusiv tragerii sau împingerii cu mâna, cele care se deplasează pe patine sau dispozitive cu role fără mijloace de autopropulsie, precum şi cele care conduc vehicule a căror viteză maximă prin construcție nu depăşeşte 6 km/h şi sunt echipate cu un motor electric".

Art. 73

Vechea reglementare

„Regulile privind circulația pe drumurile publice a mopedelor, bicicletelor, vehiculelor cu tracțiune animală, a conducătorilor de coloane militare, cortegii, grupuri organizate, precum şi de animale se stabilesc prin regulament".

Noua reglementare

Potrivit noilor dispoziții, art 73 va avea următorul cuprins:

„Regulile pentru circulația pe drumurile publice a bicicletelor, a trotinetelor electrice, a vehiculelor cu tracțiune animală, a conducătorilor de coloane militare, cortegii, grupuri organizate, precum şi de animale se stabilesc prin regulament".

Art. 74 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) Pe autostrăzi este interzisă circulația pietonilor, a autovehiculelor cu gabarite sau mase depăşite, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului public, conform reglementărilor în vigoare, a vehiculelor cu tracțiune animală, a animalelor, a vehiculelor trase sau împinse cu mâna, a bicicletelor şi mopedelor, a tractoarelor şi maşinilor autopropulsate pentru lucrări agricole, precum şi a vehiculelor care, prin construcție sau din alte cauze, nu pot depăşi viteza de 50 km/h".

Noua reglementare

Potrivit noilor dispoziții art. 74 alin. (1) va avea următorul conținut:

„(1) Pe autostrăzi este interzisă circulația pietonilor, a autovehiculelor cu gabarite sau mase depăşite, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului public, conform reglementărilor în vigoare, a vehiculelor cu tracțiune animală, a animalelor, a vehiculelor trase sau împinse cu mâna, a bicicletelor, trotinetelor electrice şi mopedelor, a tractoarelor agricole sau forestiere şi a maşinilor autopropulsate pentru lucrări agricole, precum şi a vehiculelor care, prin construcție sau din alte cauze, nu pot depăşi viteza de 50 km/h".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 100 alin. (1) pct. 14 are următorul conținut:

„(1) Constituie contravenții şi se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni următoarele fapte săvârşite de persoane fizice: (…) 14. nerespectarea normelor privind circulația bicicletelor sau a trotinetelor electrice, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 101 alin. (1) pct. 8".

Art. 101 alin. (1) pct. 8

Vechea reglementare

„(1) Constituie contravenții şi se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârşite de persoane fizice: (…) 8. nerespectarea normelor privind circulația bicicletelor şi mopedelor".

Noua reglementare

Conform noii reglementări art.101 alin. (1) pct. 8 va avea următorul conținut:

„(1) Constituie contravenții şi se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârşite de persoane fizice: (…) 8. nerespectarea normelor privind dotarea bicicletelor sau a trotinetelor electrice, prevăzută la art. 70 alin. (3) din prezenta ordonanță de urgență, coroborat cu art. 14 şi 15 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările şi completările ulterioare, a interdicțiilor prevăzute la art. 74 alin. (1) din prezenta ordonanță de urgență şi a art. 52 alin. (1) şi art. 161 alin. (1) lit. f), g) şi r) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a obligațiilor prevăzute la art. 31 lit. a) şi art. 60 alin. (3) din prezenta ordonanță de urgență, precum şi la art. 136 alin. (1) şi art. 138 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările şi completările ulterioare".

Art. 101 alin. (1) pct. 20

Noua reglementare

Se introduce 101 alin. (1) pct. 20 cu următorul cuprins:

„(1) Constituie contravenții şi se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârşite de persoane fizice: (…) 20. conducerea pe drumurile publice a altor vehicule decât cele care trebuie înmatriculate sau înregistrate, vehiculele trase sau împinse cu mâna, bicicletele şi trotinetele electrice".

Art. 103 alin. (1^1), (2), (3), (5) şi (6)

Vechea reglementare

„(1^1) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), d) şi e), suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se dispune de către şeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta, începând cu ziua imediat următoare celei expirării prelungirii valabilității dovezii înlocuitoare. În situația în care valabilitatea dovezii înlocuitoare a permisului de conducere nu a fost prelungită sau a fost eliberată fără drept de conducere, din perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. c), d) şi e) se deduce perioada în care titularul permisului de conducere nu a avut dreptul de conducere, conform art. 97 alin. (3). Dispoziția privind suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se emite în termen de 5 zile de la data la care şeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta a luat cunoştință de soluționarea procesului penal şi se comunică titularului permisului de conducere în termen de 15 zile de la emiterea acesteia.

(2) În cazul în care conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai săvârşeşte, într-un interval de două luni de la data restituirii permisului de

conducere, o nouă faptă prevăzută la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3) şi art. 102 alin. (3), perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce aplicată pentru săvârşirea faptei se majorează de drept cu încă 30 de zile. Perioada de suspendare majorată se comunică în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), serviciul poliției rutiere care are în evidență contravenientul îl înştiințează pe acesta în scris cu privire la cumulul celor 15 puncte de penalizare, precum şi cu privire la perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, în termen de 15 zile de la data aplicării ultimelor puncte de penalizare. Suspendarea exercitării dreptului de a conduce vehicule operează începând cu ziua imediat următoare predării permisului de conducere, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data aplicării ultimelor puncte de penalizare. În situația în care la data operării acestei suspendări, dreptul de a conduce este afectat deja de o altă suspendare a exercitării acestuia, perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) şi b) curge în continuarea perioadei de suspendare inițiale.

(…)

(5) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce prevăzută la alin. (1) lit. a) şi b) anulează toate punctele de penalizare acumulate până în acel moment.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), contravenientul este obligat să se prezinte la unitatea de poliție pe raza căreia domiciliază sau îşi are reşedința în sensul art. 23^1 alin. (2) ori, după caz, locuieşte, în situația persoanelor aflate la studii în România, în termen de 5 zile de la primirea înştiințării scrise, pentru a preda permisul de conducere. Prin înştiințarea prevăzută la alin. (3), titularul permisului de conducere este informat şi cu privire la termenul de îndeplinire a acestei obligații".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 103 alin. (1^1), (2), (3), (5) şi (6) vor avea următorul cuprins:

„(1^1) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), d) şi e), suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se dispune de către şeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta, începând cu ziua imediat următoare celei expirării prelungirii valabilității dovezii înlocuitoare. În situația în care valabilitatea dovezii înlocuitoare a permisului de conducere nu a fost prelungită sau a fost eliberată fără drept de conducere, din perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. c), d) şi e) se deduce perioada în care titularul permisului de conducere nu a avut dreptul de conducere, conform art. 97 alin. (3). Dispoziția privind suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se emite în termen de 5 zile de la data la care şeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta a luat cunoştință de soluționarea procesului penal şi se comunică titularului permisului de conducere în termen de 15 zile de la emiterea acesteia.

(2) În cazul în care conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai săvârşeşte, într-un interval de două luni de la data restituirii permisului de conducere, o nouă faptă prevăzută la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3) şi art. 102 alin. (3),

perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce aplicată pentru săvârşirea faptei se majorează de drept cu încă 30 de zile. Perioada de suspendare majorată se comunică în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), serviciul poliției rutiere care are în evidență contravenientul îl înştiințează pe acesta în scris cu privire la cumulul celor 15 puncte de penalizare, precum şi cu privire la perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, în termen de 15 zile de la data aplicării ultimelor puncte de penalizare. Suspendarea exercitării dreptului de a conduce vehicule operează începând cu ziua imediat următoare predării permisului de conducere, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data aplicării ultimelor puncte de penalizare. În situația în care la data operării acestei suspendări, dreptul de a conduce este afectat deja de o altă suspendare a exercitării acestuia, perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) şi b) curge în continuarea perioadei de suspendare inițiale.

(…)

(5) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce prevăzută la alin. (1) lit. a) şi b) anulează toate punctele de penalizare acumulate până în acel moment.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), contravenientul este obligat să se prezinte la unitatea de poliție pe raza căreia domiciliază sau îşi are reşedința în sensul art. 23^1 alin. (2) ori, după caz, locuieşte, în situația persoanelor aflate la studii în România, în termen de 5 zile de la primirea înştiințării scrise, pentru a preda permisul de conducere. Prin înştiințarea prevăzută la alin. (3), titularul permisului de conducere este informat şi cu privire la termenul de îndeplinire a acestei obligații".

Art. 104 alin. (3), (4), (5)

Vechea reglementare

„(3) Perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce se reduce la 30 de zile, la cererea titularului, pentru săvârşirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a faptelor prevăzute la art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) lit. a) şi art. 103 alin. (1) lit. c). Pentru fapta prevăzută la art. 102 alin. (3) lit. e), perioada de suspendare se reduce la 30 de zile, la cererea titularului:

a) dacă depăşirea vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv şi pentru categoria din care face parte autovehiculul condus este cu 70 km/h;

b) dacă depăşirea vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv şi pentru categoria din care face parte autovehiculul condus este cu mai mult de 70 km/h, doar dacă fapta a fost săvârşită o singură dată în 12 luni.

(4) Perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce se reduce la 45 de zile, la cererea titularului, în cazul prevăzut la art. 103 alin. (2) şi la art. 118 alin. (5).

(5) Dispozițiile alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi cazului prevăzut la art. 104[1] alin. (1), în situația în care faptele respective fac parte din cele prevăzute la art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) lit. a) şi e), art. 103 alin. (1) lit. c), art. 103 alin. (2) şi art. 118 alin. (5)".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 104 alin. (3), (4), (5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce se reduce la 30 de zile, la cererea titularului, pentru săvârşirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a faptelor prevăzute la art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) lit. a) şi la art. 103 alin. (1) lit. c) şi d). Pentru fapta prevăzută la art. 102 alin. (3) lit. e), perioada de suspendare se reduce la 30 de zile, la cererea titularului:

a) dacă viteza maximă admisă pe sectorul de drum respectiv şi pentru categoria din care face parte autovehiculul condus este depăşită cu mai mult de 50 km/h, dar nu mai mult de 70 km/h;

b) dacă viteza maximă admisă pe sectorul de drum respectiv şi pentru categoria din care face parte autovehiculul condus este depăşită cu mai mult de 70 km/h, doar dacă această faptă a fost săvârşită o singură dată în 12 luni.

(4) Perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce se reduce la 45 de zile, la cererea titularului, în cazul în care aceasta a fost majorată conform art. 103 alin. (2) şi art. 118 alin. (7), după caz.

(5) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul prevăzut la art. 104^1 alin. (1), în situația în care faptele respective fac parte din cele prevăzute la art. 101 alin. (3) şi art. 102 alin. (3) lit. a) şi e)”.

Art. 104 ind. 1 alin. (4)

Vechea reglementare

„(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul suspendării exercitării dreptului de a conduce prevăzut la art. 103 alin. (1) lit. c)”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări 104 ind. 1 alin. (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Suprapunerea perioadelor de suspendare se aplică şi în cazul suspendării exercitării dreptului de a conduce prevăzut la art. 103 alin. (1) lit. c) şi d)”.

Art. 111 alin. (5), (6)

Vechea reglementare

„(5) În situațiile prevăzute la art. 85, art. 86 alin. (2), art. 90 alin. (1), art. 100 alin. (3) şi la art. 101 alin. (3), dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile.

(6) Pentru cazurile prevăzute la alin. (4) teza a II-a şi alin. (5), dreptul de circulație se poate prelungi, din 30 în 30 de zile, pe toată perioada urmăririi penale de către şeful poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta, la propunerea procurorului care efectuează urmărirea penală sau care exercită supravegherea cercetării penale ori la propunerea instanței de judecată care soluționează cauza penală ori plângerea introdusă împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, până la rămânerea definitivă şi irevocabilă a hotărârii judecătoreşti”.

Noua reglementare

Conform noii reglementări art. 111 alin. (5), (6) va avea următorul cuprins:

„(5) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. e) şi g), la art. 100 alin. (3), la art. 101 alin. (3), la art. 102 alin. (3) lit. b), e) şi f) din prezenta ordonanță de urgență, precum şi la art. 334 alin. (1) şi (3) din Codul penal, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile.

(6) La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată învestită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea clasării, renunțării la urmărirea penală sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică şi şefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta".

Art. 118 alin. (3) şi (5)

Vechea reglementare

„(3) Când dovada înlocuitoare a permisului de conducere a fost eliberată fără drept de circulație, la data depunerii plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, şeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârşită fapta menționează pe dovadă că titularul permisului are drept de circulație pentru o perioadă de 30 de zile.

(5) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit în termen instanței de judecată pe raza căreia a fost săvârşită fapta".

Noua reglementare

Conform noii reglementări art. 118 alin. (3) şi (5) s-a modificat şi va avea următorul cuprins:

„(3) Dovada înregistrării plângerii se prezintă de către contravenient, personal sau prin reprezentant convențional, la unitatea de poliție din care face parte agentul constatator. La data prezentării dovezii înregistrării plângerii, unitatea de poliție din care face parte agentul constatator va efectua mențiunile în evidențe şi va restitui permisul de conducere, reținând dovada înlocuitoare.

(…)

(5) Predarea permisului de conducere de către contravenient se face personal, prin reprezentant convențional sau prin servicii de curierat, cu aviz de primire, în termenul prevăzut la alin. (4), la serviciul/biroul poliției rutiere, care îl va înainta unității de poliție care îl are în evidență".

Anexa nr. 1 lit. a)

Vechea reglementare

„Categoriile de vehicule pentru care se eliberează permisul de conducere, prevăzute la art. 20 alin. (2), se definesc astfel:

a) categoria AM: mopede".

Noua reglementare

Conform noii reglementări anexa nr. 1 lit. a s-a modificat şi va avea următorul conținut:

„a) categoria AM: mopede a căror viteză maximă prin construcție este mai mare de 25 km/h, dar nu depăşeşte 45 km/h".

Art. II din O.U.G. nr. 13/2020

„În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului".

Art. III din O.U.G. nr. 13/2020

„(1) Dispozițiile art. I pct. 11 – 13 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 100 alin. (1) pct. 14 şi art. 101 alin. (1) pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările şi completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică conducătorilor de trotinete electrice de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. II, dacă această dată este ulterioară termenului prevăzut la alin. (1)".

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 133-135

ORGANIZAREA ŞI FUNCȚIONAREA AUTORITĂȚII PENTRU DIGITALIZAREA ROMÂNIEI (H.G. NR. 89/2020)

De Redacția Pro Lege

În M. Of. nr. 113 din data de 13 februarie 2020 a fost publicată **H.G. nr. 89/2020 privind organizarea şi funcționarea Autorității pentru Digitalizarea României.**

În continuare, ne vom axa asupra prezentării unor dispoziții de interes din cadrul acestui act normativ.

Mai precis, potrivit **art. 1**, „*Autoritatea pentru Digitalizarea României, denumită în continuare ADR, se organizează şi funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului şi în coordonarea prim-ministrului, având rolul de a realiza şi coordona implementarea strategiilor şi a politicilor publice în domeniul transformării digitale şi societății informaționale*".

În legătură cu atribuțiile pe care ADR le exercită, din analiza **art. 2** rezultă următoarele aspecte:

„*ADR exercită, în domeniul său de competență, următoarele funcții:*

a) de strategie, prin care planifică strategic şi asigură elaborarea şi implementarea politicilor în domeniul transformării digitale şi societății informaționale;

b) de reglementare, prin care reglementează participarea la elaborarea cadrului normativ şi instituțional în domeniul transformării digitale şi societății informaționale, inclusiv cu privire la interoperabilitatea sistemelor informatice ale instituțiilor publice;

c) de avizare;

d) de reprezentare, prin care asigură, în numele Guvernului, reprezentarea în organismele şi organizațiile naționale, regionale, europene şi internaționale, ca autoritate de stat, pentru domeniul său de activitate, în conformitate cu cadrul normativ în vigoare;

e) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea şi controlul respectării reglementărilor în domeniul său de competență;

f) de administrare şi gestiune;

g) de promovare, coordonare, monitorizare, control şi evaluare a realizării politicilor în domeniul său de competență, precum şi a cadrului național de interoperabilitate;

h) de comunicare, prin care se asigură comunicarea atât cu celelalte structuri ale sectorului public, cât şi cu sectorul privat şi societatea civilă;

i) de implementare şi gestionare a proiectelor finanțate din fonduri europene, precum şi a programelor şi proiectelor finanțate din fonduri naționale şi alte surse legal constituite;

j) de organism intermediar, prin care se asigură implementarea măsurilor din Programul operațional sectorial pentru "Creşterea competitivității economice" şi Programul operațional "Competitivitate" în condițiile acordului de delegare încheiat cu autoritatea de management conform art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare şi gestionare a fondurilor europene structurale şi de investiții şi pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare şi gestionare a instrumentelor structurale 2007-2013, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv cu privire la alte programe cu finanțare europeană."

Obiectivele ADR sunt menționate de către **art. 3**:

„ADR are următoarele obiective:

a) contribuie la transformarea digitală a economiei şi societății româneşti;

b) realizează guvernarea electronică la nivelul administrației publice din România, prin operaționalizarea standardizării şi interoperabilității tehnice şi semantice a sistemelor informatice în administrația publică centrală şi implementarea principiilor Declarației ministeriale de la Tallinn privind guvernarea electronică din 2017;

c) contribuie la îndeplinirea obiectivelor pentru România ale programelor de asistență financiară ale Uniunii Europene în domeniul său de competență."

Un alt articol important este **art. 8** care precizează următoarele aspecte de interes:

„(1) Conducerea ADR este asigurată de un preşedinte, cu rang de secretar de stat, numit şi eliberat prin decizie a prim-ministrului.

(2) Preşedintele conduce întreaga activitate a ADR şi reprezintă instituția în raporturile cu autoritățile publice, instituții şi organizații, precum şi cu persoanele fizice şi juridice din țară sau din străinătate.

(3) Preşedintele ADR este ordonator terțiar de credite.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, preşedintele ADR emite decizii.

(5) Preşedintele ADR este ajutat în activitatea de conducere de doi vicepreşedinți, cu rang de subsecretar de stat, numiți şi eliberați prin decizie a prim-ministrului.

(6) Răspunderile şi atribuțiile vicepreşedinților ADR se stabilesc prin decizie a preşedintelui ADR.

(7) Preşedintele ADR poate delega, prin decizie, o parte dintre atribuțiile sale, în condițiile legii."

Este imperios necesară şi analiza **art. 13** care punctează faptul că:

„(1) Numărul maxim de posturi este 216, exclusiv demnitarii şi posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

(2) Structura organizatorică a ADR este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul acesteia, prin decizie a preşedintelui, se pot organiza servicii şi birouri, în condițiile legii.

(3) Personalul ADR este compus din funcționari publici şi din personalul contractual.

(4) Statul de funcții se aprobă de către preşedintele ADR, în termen de maximum 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(5) Organizarea şi atribuțiile compartimentelor din cadrul ADR se stabilesc prin regulamentul de organizare şi funcționare şi se aprobă de către preşedintele ADR, în termen de maximum 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(6) Atribuțiile şi responsabilitățile personalului se stabilesc prin fişa postului, în condițiile legii."

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 136-138

REGULAMENTUL PRIVIND ORGANIZAREA ŞI FUNCŢIONAREA ADMINISTRATIVĂ A ÎNALTEI CURŢI DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE – REPUBLICARE

De Redacţia Pro Lege

Actul republicat în Monitorul Oficial	**Sumar**
Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea administrativă a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie (rep. M. Of. nr. 121 din 17 februarie 2020)	Se reglementează modul de organizare şi funcţionare administrativă a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

În M. Of. nr. 121 din 17 februarie 2020 a fost republicat **Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea administrativă a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.**

Astfel, prin respectivul regulament se reglementează modul de organizare şi funcţionare **administrativă a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.**

Vă prezentăm, în continuare, cele mai importante dispoziţii ale **Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea administrativă a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.**

Structura

– Cap. I („Dispoziţii generale”);
– Cap. II („Conducerea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);
– *Secţ. 0*;
– *Secţ. 1* („Preşedintele Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);
– *Secţ. 2* („Vicepreşedinţii Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);
– *Secţ. 3* („Colegiul de conducere al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);
– *Secţ. 4* („Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);
– Cap. III („Secţiile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie”);

– **Cap. IV** („Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii”);
– **Cap. V** („Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”);
– **Cap. VI** („Dispoziții comune Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii şi Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”);
– **Cap. VII** („Completurile de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– **Cap. VIII** („Secțiile Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– **Cap. IX** („Judecătorii Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– **Cap. X** („Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– **Cap. XI** („Grefierii Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– **Cap. XII** („Compartimentele din structura Înaltei Curți de Casație şi Justiție”);
– ***Secț. 1*** („Direcția legislație, studii, documentare şi informatică juridică”);
– ***Secț. 2*** („Cancelaria”);
– ***Secț. 3*** („Registraturile şi arhivele”);
– ***Secț. 4*** („Departamentul economico-financiar şi administrativ”);
– ***Secț. 5*** („Biroul de informare şi relații publice”);
– ***Secț. 6*** („Compartimentul relații internaționale”);
– ***Secț. 7*** („Compartimentul juridic”);
– ***Secț. 8*** („Compartimentul arhivă generală”);
– ***Secț. 9*** („Compartimentul de audit public intern”);
– ***Secț. 10*** („Compartimentul de protecție a muncii”);
– **Cap. XIII** („Vacanța judecătorească”);
– **Cap. XIV** („Răspunderea disciplinară”);
– **Cap. XV** („Programul de funcționare al Înaltei Curți de Casație şi Justiție în raporturile cu justițiabilii”);
– **Cap. XVI** („Dispoziții finale”).

Prezentare generală

Potrivit **art. 2,** Înalta Curte de Casație şi Justiție este organizată în **4 secții** – Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală, Secția de contencios administrativ şi fiscal – şi Secțiile Unite, iar în cadrul acesteia funcționează **Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, precum şi **completurile de 5 judecători**.

De asemenea, în structura Înaltei Curți de Casație şi Justiție funcționează următoarele **compartimente**:
– Direcția legislație, studii, documentare şi informatică juridică;
– Cancelaria;
– Departamentul economico-financiar şi administrativ;
– Biroul de informare şi relații publice;
– Compartimentul de audit public intern;
– Compartimentul arhivă generală.

Activitatea de judecată se desfăşoară cu respectarea **principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor şi al continuității**, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective, iar distribuirea aleatorie a dosarelor se efectuează prin **programul ECRIS**, atât la nivelul secțiilor ÎCCJ, cât şi la nivelul completurilor de 5 judecători, cu excepția cauzelor care se soluționează de judecătorii din planificarea de permanență.

Conducerea Înaltei Curți de Casație şi Justiție se exercită de **preşedinte**, **2 vicepreşedinți** şi **Colegiul de conducere**, în adunarea generală a judecătorilor fiind aleşi, ca membri ai Colegiului de conducere, **câte 2 judecători propuşi din cadrul fiecărei secții**. Pe de altă parte, Adunarea generală a judecătorilor este compusă din **toți judecătorii în funcție ai ÎCCJ**.

Conform **art. 33**, **recursul în interesul legii** se judecă de un complet format din preşedintele Înaltei Curți de Casație şi Justiție sau, în lipsa acestuia, de unul dintre vicepreşedinții Înaltei Curți de Casație şi Justiție, preşedinții de secții din cadrul acesteia şi un număr de 20 de judecători. Totodată, în **materie penală**, în cazul în care chestiunea de drept priveşte activitatea unei singure secții, sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se judecă de un complet format din preşedintele secției corespunzătoare a ÎCCJ sau un judecător desemnat de acesta şi 8 judecători din cadrul secției respective, conform art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală.

Potrivit **art. 43**, **completurilor de 5 judecători** le vor fi repartizate toate cauzele înregistrate la aceste formațiuni de judecată în anul calendaristic pentru care au fost desemnate.

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 139-145

DECIZIA ÎCCJ NR. 2215/2019 (M. OF. NR. 149/25.02.2020): ANULAREA DISPOZIȚIILOR ART. 18 ALIN. (2) DIN HOTĂRÂREA PLENULUI CSM NR. 328/24.08.2005

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 2215/2019 (M. Of. nr. 145 din 25 februarie 2020)	**Secția de contencios administrativ şi fiscal**	**Hotărârea Plenului CSM nr. 328/24.08.2005**	**Art. 18 alin. (2)**	***Anulează dispozițiile art. 18 alin. (2) din Hotărârea Plenului CSM nr. 328/24.08.2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor şi procurorilor.***

În **M. Of. nr. 145 din 25 februarie 2020** s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 2215/2019** prin care s-a dezbătut recursul formulat împotriva Sentinței civile nr. 77 din 8 septembrie 2016 a Curții de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal.

Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

„Examinând legalitatea sentinței recurate prin prisma criticilor formulate, astfel cum au fost precizate, a apărărilor din întâmpinare şi dispozițiilor legale incidente, Înalta Curte constată că recursul este fondat, în limitele şi pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

Recurenta-reclamantă a învestit instanța de contencios administrativ, în condițiile art. 1 şi 8 din Legea nr. 554/2004, cu solicitarea de anulare, în principal în tot, a Hotărârii C.S.M. nr. 328/24.08.2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor şi procurorilor, iar, în subsidiar, doar a art. 18 alin. 2 din Codul deontologic, anularea dispozițiilor art. 36^2 alin. 6 şi 7 din Regulamentul de organizare şi funcționare a

Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, anularea dispozițiilor art. 10 alin. 6 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 1.027/15.11.2012, ca urmare a constatării nelegalității acestora prin raportare la actele normative în temeiul şi executarea cărora au fost emise, la Constituție şi jurisprudența Curții Constituționale, precum şi la Convenția Europeană a Drepturilor Omului şi jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Soluționând cauza, curtea de apel a găsit neîntemeiate toate motivele de nelegalitate invocate de către recurenta-reclamantă, soluție însuşită numai în parte de instanța de control judiciar.

În esență, motivele pentru care prima instanță a considerat legale dispozițiile Codului deontologic al judecătorilor şi procurorilor, ale Regulamentului de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii şi ale Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, contestate de către recurenta-reclamantă, au fost următoarele:

– în ceea ce priveşte anularea în tot a Hotărârii C.S.M. nr. 328/24.08.2005 din perspectiva caracterului neconstituțional al dispozițiilor legale care abilitează Consiliul să adopte Codul deontologic, reținând că reclamanta nu a invocat aspecte de neconformare a dispozițiilor regulamentare la dispoziția legală de abilitare, iar Curtea Constituțională nu s-a pronunțat încă asupra constituționalității art. 38 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 şi, prin urmare, această dispoziție legală face parte din fondul legislativ activ şi impune respectarea sa şi ducerea sa la îndeplinire, instanța a constatat că primul capăt de cerere care vizează anularea în tot a Hotărârii nr. 328/2005 este neîntemeiat;

– sub aspectul cererii subsidiare, de anulare a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din acelaşi cod, judecătorul fondului a reținut că stabilirea conținutului normei sub aspectul persoanelor față de care magistratul are obligația de a nu-şi exprima părerea cu privire la probitatea lor profesională şi morală nu este o problemă de nelegalitate, ci o chestiune de interpretare a normei juridice, interpretare care urmează a fi făcută de instanța în fața căreia se va ridica problema modalității de aplicare a art. 18 alin. 2 din Codul deontologic;

– normele criticate din cuprinsul Regulamentului de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv dispozițiile art. 36^2 alin. 6 şi 7, sunt conform actului normativ cu forță juridică superioară, diferența terminologică cu privire la calea de atac ("recurs" în regulament, respectiv "contestație" în Legea nr. 317/2004) nefiind de natură a afecta legalitatea normelor criticate, de vreme ce în plan profesional efectele sunt aceleaşi;

– referitor la anularea dispozițiilor art. 10 alin. 6 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, instanța de fond a reținut că legislația secundară adoptată în temeiul art. 65 alin. 2 şi art. 66 alin. 3 nu relevă motive de nelegalitate, pentru sesizare nefiind necesară calitatea de judecător a celui care face sesizarea, iar verificarea prealabilă şi cercetarea cu privire la activitatea profesională şi conduita judecătorilor se realizează de un inspector judiciar selectat dintre judecători, ceea

ce satisface exigențele ca aceste activități să fie desfăşurate de o persoană care are un statut cel puțin egal cu cel al persoanei cercetate.

Efectuând propria evaluare a materialului probator administrat în cauză pentru a răspunde criticilor formulate în recurs, astfel cum au fost precizate prin notele de şedință din data de 21.03.2019, în sensul că recurenta-reclamantă a renunțat la motivele de recurs care vizau nelegalitatea respingerii capătului de cerere privind anularea în tot a Hotărârii C.S.M. nr. 328/24.08.2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor şi procurorilor (pct. 1 recurs), respectiv respingerii capătului de cerere privind anularea dispozițiilor art. 36^2 alin. 6 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii (pct. 3 recurs), Înalta Curte reține următoarele:

Fără a îmbrățişa soluția primei instanțe în ceea ce priveşte anularea dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor şi procurorilor, Înalta Curte reține că judecătorul fondului a stabilit corect contextul normativ incident din perspectiva clarității şi previzibilității normei juridice.

Astfel, potrivit art. 8 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu denumirea marginală Forma de redactare a actelor normative, alin. 4 „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent şi inteligibil, fără dificultăți sintactice şi pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma şi estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia şi claritatea dispozițiilor.";

Conform dispozițiilor art. 25 din acelaşi act normativ, cu denumirea marginală Determinarea conceptelor şi noțiunilor, „În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor şi noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă şi a se evita interpretările greşite.";

Totodată, art. 36 din Legea nr. 24/2000 cu denumirea marginală Stilul actelor normative prevede că: „(1) Actele normative trebuie redactate într-un limbaj şi stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar şi precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie. (…) (4) Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română modernă, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu uşurință a textului de către destinatarii acestuia".

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în repetate rânduri că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis şi clar pentru a putea fi aplicat (de exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate – să îşi corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza Petra împotriva României), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat şi să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în acelaşi timp, accesibilă şi previzibilă. (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit).

Analizând în acest context normativ dispozițiile art. 18 alin. 2 din Codul deontologic, potrivit cărora „Judecătorii şi procurorii nu îşi pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională şi morală a colegilor lor", Înalta Curte constată că sunt lipsite de claritate şi precizie.

*Aceasta întrucât, nefiind realizată o configurare explicită a conceptului de „**coleg**" prin raportare fie la colectivul din care face parte magistratul, fie la întregul sistem judiciar, norma juridică care instituie interdicția pentru magistrați de a-şi exprima părerea cu privire la probitatea profesională şi morală a colegilor are un caracter vag, imprecis şi confuz, care determină nelegalitatea sa.*

Reglementând exigențe privind conduita profesională a magistraților, este necesar ca norma în discuție să precizeze cu suficientă claritate întinderea şi modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorității în acest domeniu, ținând seama de scopul legitim urmărit, pentru a oferi o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât, printr-o interpretare sistematică a alin. 2 şi alin. 1 ale art. 18 din Codul deontologic ar rezulta că interdicția se limitează numai la colectivul din care face parte magistratul, în timp ce autoritatea intimată, în aplicarea dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Codul deontologic, apreciază că interdicția vizează orice alt magistrat din România.

În acest context se impune precizarea că constatarea încălcării normelor deontologice de către magistrat poate avea efecte negative asupra carierei profesionale a acestuia, din perspectiva evaluării profesionale în ceea ce priveşte criteriul integrității, cu consecința restrângerii dreptului la promovare profesională (art. 6 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor şi procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 676/2007).

Or, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice ingerință în exercitarea dreptului la viață privată (dreptul la carieră profesională fiind o dimensiune a dreptului la respectarea vieții private), consacrat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, presupune nu doar existența legii, ci şi anumite condiții calitative ale acesteia, între care aceea de previzibilitate în sensul că legea trebuie să fie suficient de clară, de precisă pentru ca destinatarii să îşi poată adapta comportamentul la prescripțiile normei (Hotărârea din 14.01.2014, Cauza Mateescu c. România, paragraful 29).

Prin urmare, Înalta Curte reține că, în mod greşit, instanța de fond a apreciat că stabilirea sensului noțiunii de „coleg" este o chestiune de interpretare, în condițiile în care norma juridică a cărei anulare se cere este neclară şi imprecisă, impunându-se anularea sa.

Criticile care vizează nelegalitatea respingerii capetelor de cerere privind anularea dispozițiilor art. 36^2 alin. 7 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv art. 10 alin. 6 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară sunt nefondate.

Aşa cum a apreciat şi instanța de fond, examinând conținutul normelor contestate prin raportare la acte normative cu forță juridică superioară, respectiv Legea nr. 317/2004, în temeiul căreia au fost emise, conform principiului ierarhiei actelor normative consacrat de art. 1 alin. 5 din Constituția României şi art. 4 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care presupune obligativitatea conformității actelor administrative cu caracter normativ cu actele normative cu forță juridică superioară în executarea cărora se emit, Înalta Curte nu poate reține elemente de nelegalitate a normelor contestate.

Contrar susținerilor recurentei-reclamante, Înalta Curte constată că legalitatea dispozițiilor art. 36^2 alin. 7 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturi, aprobat prin HCSM nr. 326/2005, prin care se prevede "Hotărârea Plenului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curți de Casație şi Justiție. Dispozițiile art. 20 se aplică în mod corespunzător", rezidă din aplicarea dispozițiilor art. 20 din acelaşi regulament, dar şi ale art. 29 din Legea nr. 217/2004.

Astfel, potrivit art. 20 din Regulament:

„(1) Hotărârile Plenului privind cariera şi drepturile judecătorilor şi procurorilor pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curți de Casație şi Justiție.

(2) Contestația se depune la Consiliu şi suspendă executarea hotărârii.

(3) Contestația şi hotărârea atacată, împreună cu dosarul cauzei, se transmit de îndată Înaltei Curți de Casație şi Justiție.

(4) Hotărârea prin care se soluționează contestația prevăzută la alin. (1) este definitivă."

De asemenea, art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 are următorul conținut: „Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curți de Casație şi Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători."

Instanța de control judiciar reține că soluția adoptată de legiuitorul secundar este legală întrucât hotărârile Plenului emise în procedura soluționării sesizărilor privind încălcarea Codului deontologic sunt hotărâri privind cariera şi drepturile judecătorilor şi procurorilor care pot fi atacate cu contestație la Înalta Curte de Casație şi Justiție.

În acord cu judecătorul fondului, Înalta Curte reține că norma contestată nu contravine actului normativ cu forță juridică superioară, întrucât în chiar cuprinsul normei contestate se menționează că dispozițiile art. 20 din Regulament (care reglementează procedura de contestare a hotărârilor Plenului privind cariera şi drepturile judecătorilor şi procurorilor) se aplică în mod corespunzător.

Totodată, criticile vizând neconformitatea normei criticate de dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu pot fi primite, întrucât verificarea legalității normei contestate se realizează numai în raport cu legea în aplicarea căreia a fost emisă, nefiind permisă analiza unor aspecte de nelegalitate care derivă din necorelarea normei vizate cu alte prevederi legale rezultate din alte acte normative cu caracter general, potrivit principiului de drept „specialia derogant generalibus".

În ceea ce priveşte anularea dispozițiilor art. 10 alin. 6 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, potrivit cărora sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare se realizează pe baza procesului-verbal întocmit de inspectorul-şef sau a procesului-verbal întocmit de inspectorul judiciar şi avizat de şeful Direcției corespunzătoare şi de inspectorul-şef, în acord cu instanța de fond, Înalta Curte reține că legislația secundară adoptată în temeiul art. 65 alin. 2 şi art. 66 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 respectă principiul ierarhiei actelor normative, neputându-se reține elemente de nelegalitate.

Astfel, interpretarea susținută de recurenta-reclamantă în sensul nelegalității normei contestate în ipoteza în care procesul-verbal de sesizare din oficiu a Inspecției Judiciare pentru verificări prealabile de natură disciplinară sau deontologică privind un judecător ar fi întocmit de un procuror este exclusă prin prevederile legale şi regulamentare care detaliază şi explicitează sesizarea Inspecției Judiciare.

Potrivit art. 14 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Inspecției Judiciare: „(1) În cadrul Inspecției Judiciare funcționează: a) Direcția de inspecție judiciară pentru judecători; b) Direcția de inspecție judiciară pentru procurori."

Art. 15 din acelaşi regulament prevede că: „Direcția de inspecție judiciară pentru judecători are atribuții de analiză, verificare şi control în domeniile specifice de activitate a instanțelor, precum şi cu privire la activitatea profesională şi conduita judecătorilor, inclusiv a celor care sunt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii sau inspectori judiciari, şi a magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație şi Justiție."

De asemenea, conform dispozițiilor art. 16 din regulament: „În cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru judecători funcționează inspectorii judiciari care au fost selectați dintre judecători, prin concurs."

Prin urmare, activitățile specifice Inspecției Judiciare sunt realizate departajat pe categorii de magistrați de către inspectori judiciari provenind din acelaşi tip de categorie profesională cu persoana asupra căreia se efectuează verificarea.

În acelaşi sens pledează şi considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 304/2018 care, în controlul constituționalității dispozițiilor art. 65 alin. 3 din Legea nr. 317/2004, a

statuat că: (…) „activitățile specifice Inspecției Judiciare vor fi realizate departajat pentru fiecare dintre cele două tipuri de magistrați, respectiv judecătorii şi procurorii, de către inspectori judiciari provenind din acelaşi tip de categorie profesională cu persoana asupra căreia poartă exercitarea competențelor Inspecției Judiciare, după caz. Împrejurarea că în speță un inspector judiciar care este procuror a întocmit procesul-verbal de sesizare din oficiu a Inspecției Judiciare în vederea efectuării de verificări prealabile de natură disciplinară sau deontologică este o chestiune de aplicare a legii, a cărei apreciere ține de competența instanței de judecată."

Concluzionând asupra aspectelor analizate, Înalta Curte reține nelegalitatea dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor şi procurorilor, pentru lipsa de claritate şi previzibilitate, precum şi faptul că dispozițiile art. 36^2 alin. 7 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv dispozițiile art. 10 alin. 6 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară au fost date în executarea unui act normativ superior, în limitele marjei de apreciere conferite emitentului de către legiuitor."

Decizia ÎCCJ nr. 2215/2019

Prin **Decizia nr. 2215/2019, ÎCCJ *a admis*** recursul formulat împotriva Sentinței civile nr. 77 din 8 septembrie 2016 a Curții de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal şi **a casat în parte sentința recurată, în sensul că:**

– A admis în parte acțiunea formulată de reclamanta, în contradictoriu cu pârâtul C.S.M;

– A anulat dispozițiile art. 18 alin. (2) din Hotărârea Plenului CSM nr. 328/24.08.2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor şi procurorilor;

– A menținut restul dispozițiilor sentinței.

Revista Universul Juridic ● nr. 2, februarie 2020, pp. 147-153

O.U.G. NR. 24/2020 PRIVIND UNELE MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ŞI REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII ANAF, PRECUM ŞI PENTRU MODIFICAREA ŞI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
O.G. nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar (M. Of. nr. 624 din 31 august 2003, cu modif. şi complt. ult.) **O.U.G. nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea şi reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative** (M. Of. nr. 389 din 29 iunie 2013, cu modif. şi complt. ult.) **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală** (M. Of. nr. 547 din 23 iulie 2015 cu modif. şi complt. ult.)	**O.U.G. nr. 24/2020 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea şi reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative** (M. Of. nr. 107 din 12 februarie 2020)	***– modifică:*** *O.G. nr. 83/2003: art. 18 alin. (4), art. 18 alin. (4 ind. 1), art. 18 alin. (4 ind. 2), art. 18 alin. (4 ind. 3);* *Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: art. 136, art. 137 alin. (2), art. 336 alin. (1) lit. g);* *O.U.G. nr. 74/2013: art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) şi (4), art. 6 alin. (1), art. 8 alin. (1);* ***– introduce***: *O.G. nr. 83/2003: art. 18 alin. (6)* ***– abrogă:*** *O.U.G. nr. 74/2013: art. 3 alin. (2), art. 4 alin. (2)-(9), art. 7 alin. (3)-(6).*

În M. Of. nr. 107 din 12 februarie 2020 s-a publicat **O.U.G. nr. 24/2020 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea şi reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările şi completările aduse actelor normative.

O.G. nr. 83/2003
Art. 18 alin. (4)

Vechea reglementare

„(4) Agenția este condusă de un preşedinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului. Preşedintele Agenției beneficiază de prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările şi completările ulterioare, în sensul că în cadrul Agenției, în subordinea preşedintelui Agenției se organizează şi funcționează cabinetul demnitarului.”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 18 alin. (4) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(4) Agenția este condusă de un preşedinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului”.

Art. 18 alin. (4 ind. 1)

Vechea reglementare

„(4¹) Preşedintele Agenției este ajutat în activitatea sa de 4 vicepreşedinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului. Vicepreşedinții exercită atribuțiile delegate de preşedintele Agenției. Răspunderile şi atribuțiile vicepreşedinților se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 18 alin. (4 ind. 1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(4^1) Preşedintele Agenției este ajutat în activitatea sa de 3 vicepreşedinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului. Vicepreşedinții exercită atribuțiile delegate de preşedintele Agenției. Răspunderile şi atribuțiile vicepreşedinților se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției”.

Art. 18 alin. (4 ind. 2)

Vechea reglementare

„(4²) Prin derogare de la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările şi completările ulterioare, în subordinea vicepreşedinților se organizează şi funcționează cabinetul demnitarului”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 18 alin. (4 ind. 2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(4^2) Cabinetele demnitarilor se organizează şi funcţionează potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare. Personalul din cadrul cabinetelor demnitarilor are statut de personal contractual".

Art. 18 alin. (4 ind. 3)

Vechea reglementare

„(4^3) Numărul maxim de posturi din cabinetul preşedintelui şi vicepreşedinţilor Agenţiei este cel prevăzut de Ordonanţa Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările şi completările ulterioare, pentru funcţia de secretar de stat din cadrul ministerelor, în cazul preşedintelui, şi pentru conducătorii organelor de specialitate ale administraţiei publice centrale, cu rang de secretar de stat, în cazul vicepreşedinţilor".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 18 alin. (4 ind. 3) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(4^3) Numărul maxim de posturi din cabinetul preşedintelui şi vicepreşedinţilor Agenţiei este cel prevăzut de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare".

Art. 18 alin. (6)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 18 alin. (6) se introduce un noi alineat cu următorul conţinut:

„(6) Prin ordin al preşedintelui Agenţiei unele atribuţii ale acestuia pot fi delegate vicepreşedinţilor, secretarului general, secretarului general adjunct sau funcţionarilor publici de conducere, în condiţiile legii. Prin actul de delegare se vor preciza limitele şi condiţiile delegării".

O.U.G. nr. 74/2013

Art. 3 alin. (2)

Vechea reglementare

„(2) Direcţia generală antifraudă fiscală este coordonată de un vicepreşedinte, cu rang de subsecretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului, şi condusă de un inspector general antifraudă, ajutat de inspectori generali adjuncţi antifraudă".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 3 alin. (2) se abrogă.

Art. 4 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) Funcțiile utilizate de Direcția generală antifraudă fiscală în realizarea atribuțiilor stabilite de lege sunt funcții publice specifice de inspector antifraudă şi funcții publice generale".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 4 alin. (1) se modifică şi va avea următorul conținut:

„(1) Funcțiile utilizate de Direcția generală antifraudă fiscală în realizarea atribuțiilor stabilite de lege sunt funcții publice generale şi funcții contractuale".

Art. 4 alin. (2)-(9)

Vechea reglementare

„(2) Personalul care ocupă funcții publice de inspector antifraudă are drepturi şi îndatoriri specifice de serviciu care se stabilesc prin statut special, aprobat prin lege.

(3) Personalul care ocupă funcții publice de inspector antifraudă beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici. Prin hotărâre a Guvernului se vor stabili modul de constituire şi criteriile de repartizare a unui fond de stimulente salariale pe seama sumelor atrase suplimentar la bugetul de stat din activitatea desfăşurată.

(4) Poate fi numită în funcția de inspector antifraudă persoana care îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (5) şi (7).

(5) Numirea personalului antifraudă se face pe bază de concurs sau examen, începând cu data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 13 alin. (1), organizat potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului. Preşedintele şi vicepreşedintele comisiilor de concurs sau de examen vor fi vicepreşedintele Agenției care coordonează Direcția generală antifraudă fiscală şi inspectorul general antifraudă.

(6) Numirea personalului antifraudă se face potrivit Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Ocuparea funcțiilor publice în cadrul structurii antifraudă se face cu respectarea următoarelor condiții minime:

a) absolvirea de studii universitare de licență cu diplomă, respectiv studii superioare, juridice sau economice, de lungă durată, cu diplomă de licență ori echivalentă;

b) promovarea evaluărilor psihologice complexe, organizate prin intermediul unităților specializate acreditate în condițiile legii;

c) promovarea evaluărilor de integritate, inclusiv prin evaluarea personalului Direcției generale antifraudă fiscală din punct de vedere psihologic şi al comportamentului simulat, de către personal sau cabinete de specialitate, autorizate în condițiile legii.

(8) Funcționarilor publici care ocupă funcții publice în cadrul structurii antifraudă li se consideră vechime în specialitatea studiilor absolvite întreaga perioadă în care îşi desfăşoară activitatea în structura antifraudă.(9) În scopul efectuării cu celeritate şi în mod temeinic a activităților de descoperire şi de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, inspectorii

antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor îşi vor desfăşura activitatea în cadrul parchetelor, prin detaşare".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 4 alin. (2)-(9) se abrogă.

Art. 5 alin. (1) şi (4)

Vechea reglementare

„(1) Personalul Agenției care ocupă funcții publice de inspector antifraudă poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane şi, după caz, armament şi alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție şi comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă pot îmbrăca ținuta civilă.

(…)

(4) Normele generale şi speciale de dotare a personalului care ocupă funcții publice de inspector antifraudă, însemnele distinctive, modelul ecusonului, uniformei, al legitimației de control/serviciu şi al ordinului de serviciu se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 13 alin. (1)".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 5 alin. (1) şi (4) se modifică şi va avea următorul conținut:

„(1) Personalul Agenției care ocupă funcții publice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane şi, după caz, armament şi alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție şi comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul menționat poate îmbrăca ținuta civilă.

(…)

(4) Normele generale şi speciale de dotare a personalului care ocupă funcții publice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, însemnele distinctive, modelul ecusonului, uniformei, al legitimației de control/serviciu şi al ordinului de serviciu se stabilesc prin hotărâre a Guvernului".

Art. 6 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul din cadrul Agenției care ocupă funcții publice de inspector antifraudă este învestit cu exercițiul autorității publice şi beneficiază de protecție, potrivit legii.".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 6 alin. (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul din cadrul Agenției care ocupă funcții publice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală este învestit cu exercițiul autorității publice şi beneficiază de protecție, potrivit legii".

Art. 7 alin. (3)-(6)

Vechea reglementare

„(3) Funcțiile publice specifice utilizate în cadrul Agenției pentru Direcția generală antifraudă fiscală sunt următoarele:

a) funcții de execuție din clasa I: inspector antifraudă;

b) funcții publice de conducere: inspector general antifraudă, inspector general adjunct antifraudă, inspector şef antifraudă.

(4) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, inspectorul general antifraudă şi inspectorii generali adjuncți antifraudă se numesc prin decizie a prim-ministrului.

(5) Funcționarilor publici numiți în condițiile prevăzute la alin. (4) li se suspendă de drept raporturile de serviciu din funcțiile publice deținute anterior numirii pe durata exercitării funcției publice specifice de conducere de inspector general antifraudă şi inspector general adjunct antifraudă.

(6) În situația numirii în altă localitate decât cea de domiciliu, inspectorul general antifraudă şi inspectorii generali adjuncți antifraudă beneficiază de următoarele drepturi:

a) locuință de serviciu corespunzătoare sau o compensație lunară pentru chirie de până la 50% din salariul de bază, acordată pe bază de documente justificative;

b) patru deplasări dus-întors, lunar, între localitatea în care este numit şi localitatea în care îşi are domiciliul, ale căror cheltuieli se decontează în condițiile legii".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 7 alin. (3)-(6) se abrogă.

Art. 8 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) La orice acțiune de control participă minimum 2 inspectori antifraudă".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 8 alin. (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) La orice acțiune de control participă minimum 2 inspectori".

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală
Art. 136

Vechea reglementare

„Controlul operativ şi inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, în condițiile legii".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 136 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Controlul operativ şi inopinat se efectuează de către funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, în condițiile legii".

Art. 137 alin. (2)

Vechea reglementare

„(2) La începerea controlului operativ şi inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să se legitimeze în condițiile legii".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 137 alin. (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) La începerea controlului operativ şi inopinat, funcționarul public din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală este obligat să se legitimeze în condițiile legii".

Art. 336 alin. (1) lit. g)

Vechea reglementare

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni: (…) g) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele şi condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art. 118 alin. (8)".

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări art. 336 alin. (1) lit g) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni: (…) g) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele şi condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art. 118 alin. (8), precum şi a măsurilor dispuse de funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală".

Articolul III din O.U.G. nr. 24/2020

„(1) Funcțiile publice specifice de inspector general antifraudă, inspector general adjunct antifraudă, inspector şef antifraudă şi inspector antifraudă se desființează.(2) Încetarea numirii persoanelor care ocupă funcțiile publice specifice de inspector general antifraudă şi inspector general adjunct antifraudă se face prin decizie a

prim-ministrului.(3) Persoanele cărora le-a încetat numirea conform alin. (2) revin în funcțiile publice deținute.(4) Pentru funcționarii publici numiți în funcții publice specifice prevăzute la alin. (1), altele decât cele menționate la alin. (2), se aplică în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare.(5) Încadrarea personalului antifraudă pe funcții publice generale se realizează în termenele şi cu respectarea regimului juridic aplicabil acestei categorii de personal.(6) Personalul prevăzut la alin. (4) îşi menține veniturile salariale de care beneficiază la data încadrării pe funcții publice generale, cu respectarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările şi completările ulterioare".

Articolul V din O.U.G. nr. 24/2020

„(1) Organizarea, modul de funcționare, numărul de posturi al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, inclusiv cele aferente structurii antifraudă, precum şi alte aspecte determinate de aplicarea măsurilor de reorganizare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se reglementează prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.(2) Încadrarea personalului Agenției Naționale de Administrare Fiscală în numărul maxim de posturi aprobat şi în noua structură organizatorică se face în termenele şi cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.(3) Cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă prevederile Hotărârii Guvernului nr. 677/2013 privind aprobarea Regulamentului de desfăşurare a concursului sau examenului pentru ocuparea funcției publice specifice de inspector antifraudă în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 9 septembrie 2013, cu modificările şi completările ulterioare".